

# ZE SMUTKU VYVSTANE NÁROD: POHŘEB TOMÁŠE G. MASARYKA V ROCE 1937

*Jonathan Bolton*

„Nevím, kolik jest teorií o tom, co jest to národ a jak vzniká: ale vím, že jsme v těchto dnech spatřili národ, že jsme jej viděli tak jasně, jak člověk může viděti nějakou věc hmotnou.“ Tato slova napsal novinář Ferdinand Peroutka v září 1937 po slavnostním státním pohřbu dřívějšího československého prezidenta Tomáše G. Masaryka. V předkládaném článku sleduje autor v široce pojatém průzkumu soudobých tiskových zpráv, co bylo řečeno o ohromných masách lidí na Masarykově pohřbu, a ukazuje, jak např. Peroutka, Karel Čapek a další komentátoři popisovali tyto davy jako spořádaný, disciplinovaný, slavnostní a tichý národ, který zřetelně cítil, co ztratil, a současně si však tváří v tvář vnějšímu ohrožení dokázal uchovat rozhodnost. Článek analyzuje, jak cesta, kterou se smuteční průvod ubíral, vyvolávala rozmanité obrazy z českých dějin, a spojovala ono definitivní „nikdy více“ Masarykovy smrti s „věčně živou“ vzpomínkou. Stala se tak ztělesněním slibu věrnosti Masarykovým ideálům (které ovšem byly pojmány rozličně). V závěru ukazuje bližší pohled na komunistické tiskové zpravodajství, jež se jako jedno z mála odchylovalo od rychle etablovaného diskurzu o melancholickém a disciplinovaném davu/národu, jak tyto masy také mohly být popsány jako neurčité a nerozhodné.